

Cei mai neglijați dintre toți evreii evaquați au fost întotdeauna cei din cele colonii mici și dela sate. Aceștia se recrutează din cei evaquați din lagărul Voinet, în cea mai mare parte, acei din oameni complet lipsiți de mijloace, cari trăseser numai depe urma cerșitului. Este un fapt necontestat de nimeni că cea mai mare parte din ajutoarele primite din țară au fost repartizate coloniilor mari, iar cele mici au fost neglijate. Trebuie deci găsit modalitatea pentru a se veni în ajutorul acestor colonii mici, prin împărțire directă a ajutoarelor, mai ales a medicamentelor și alimentelor la fața locului. Acum cu ocazia repatrierii Dorochoienilor s'a dovedit că cel mai bogat dela sat trăiește și trăiește mult mai prost decât cel mai sărac dintr'o colonie mare.

R A P O R T S U M A R

despre repatrierea primului lot de deportați în Transnistria

Pentru motivele pe care le vom arăta mai departe, primul transport de repatriați nu a putut pleca din Moghilău decât în seara zilei de 19 Decembrie 1943.

Iată cum s'au succedat transporturile:

Transp. No.	Plecarea din Moghilău	Plecarea din Voleineț	Numărul celor repatriați
1	19.XII.ora 23	20.XII.ora 16,15	1530
2	21.XII. " 20	22.XII. " 15,30	1529
3	23.XII. " 23	24.XII. " 15	1633
4	24.XII. " 23	25.XII. " 14	1271
5	25.XII. " 17,30	26.XII. " 16,30	144
Total			6107

Dintre cei repatriați prin punctele de trecere Moghilău - Otaci - Voleineț,

5944 sunt dorochoieni și 163 din restul țării.

Din ultima categorie 72 au trecut cu transportul No.4 și 91 cu transportul No.5. Ei provin din grupul de 218, foști internați la Vapniereș și triști de nevinovați.

X X

X

Operațiunea s'a efectuat în condiții dificile.

a) Ea a trebuit să fie scindată în trei:

- 1) Concentrarea oamenilor, vizita medicală, deparasitarea, îmbrăcarea în tren și prima vizită vamală în Moghilău.
- 2) Pregătirea aprovizionării în Otaci și
- 3) Revizia vamală, controlul polițienesc, alimentarea, îmbrăcarea și expedierea convoiului la punctul de frontieră, gara Voleineț.

Aceste operațiuni au trebuit făcute uneori concomitent, pentru a câștiga timp și a nu lăsa oamenii să stea zile întregi, în mod suplimentar, în clădirile de izolare, pe câmp sau în vagoanele neînălțate.

b) Greutatea cea mai mare a fost organelor de deparasitării și a desinfecțiilor.

./.

Trenul baie nu a sosit deose. A trebuit depusă o muncă deosebită pentru a se putea începe deparazitarea și desinfectarea în localurile existente și cu puținele materiale aflate pe loc. Sulf (un insecticid) și sulf au sosit abia în timpul transportului No.3. A trebuit amenajată și o baie comună.

Deoarece primul transport nu a putut fi imediat făcut în zina de 19 Decembrie, celelalte transporturi aglomerându-se, așa că a fost nevoie să se lucreze aproape permanent - ziua și noaptea - în condiții atmosferice grele, oamenii trebuind să aștepte multe, multe ore, în noroiu și pe vifor.

Nici petrol nu a fost suficient, iar cele 8 butoie trimise pe adresa noastră, nu sosit la Volcineț în dimineața zilei de ieri, 27 Decembrie a.c., atunci când delegația pleca spre București.

Lipsa petrolului a pricinuit mari neajuri și prin faptul că nu s'au putut alimenta suficient subele de încălzire a vagoanelor.

Puținul petrol pe care l-am putut distribui în felinare și sobe a fost cumpărat pe loc, extrem de greu și în condiții oneroase.

c) Condițiile atmosferice în care a trebuit să se lucreze au fost foarte grele. Frig mare, viscol în unele zile, noroi mare în cursul zilei, iar la toate acestea mulți, foarte mulți oameni aproape goi.

Întrucât a durat regulat câte o zi întreagă de la 8 dimineață până la 5, 6 și chiar 9 seara, pentru domnul Maior Boterogă a ținut ca să verifice fiecare familie care se urca în tren și să-i înmâneze autorizația de călătorie.

Lupă ce oamenii au trebuit să aștepte o zi și o noapte în stație, autorizațiile sanitare, o zi a durat încălzirea, o noapte a trecut apoi până la trecerea la Volcineț, unde la ora 8 dimineața începea revizia vama și polițienească, ultima făcându-se minuțios, om cu om, după foile de eliberare.

Începea după aceea o cursă îndrăgănită a însoțirii trenului, alimentarea, și atât cât a fost posibil, încălzirea oamenilor.

Grija de a nu prelungi cu o noapte în plus rămânerea în vagoane, de multe ori și grabe organelor C.F.R. și oficiale, au făcut ca timpul acestei operațiuni să fie excesiv.

d) Adesea și ultimele 3 transporturi au plecat în zilele de 24, 25 și 26 Decembrie 1943, adică în ajunul Crăciunului, ziua întâia și a doua de Crăciun.

e) Alimentarea care, trebuie să accentuez, a fost mai mult decât suficientă și mulțumitoare, a fost făcută extrem de greu.

La Moghila nu s'a putut aproviziona nimic, la fel la Volcineț, iar la Otaci, unde s'a făcut toată aprovizionarea, trenul internațional nu oprește. Chiar în Otaci nu există brutărie în funcțiune, nici o piață organizată.

Totuși s'a putut distribui la trenuri:

Evrei împușcați în Transnistria

I^{ca} 1941, evacuați din Basarabia și părțile din Bucovina din ghetto-urile până la Tiraspol și din Tiraspol peste Grebenic - Catargii - spre Berejovca cc. 40.000.-
com. Bogdanovka jud. Golta 48.000.-
com. Dumancovka 14.000.-
com. Ahmeetka 14.000.-
com. Mostovoi jud. Berejovca 32.600.-

Evacuați din Nicolae, Herson și Odesa prin etape și prin trenuri și executați de S.S. și parțial de fundasii în coloniile germane Raichstat, Listenfild etc. raionul Mostovoi. - 150.000.-

La Odesa arși de vie în barăci 10.000.-
- - - - - spânzurați drept represalii după explozia în clădirea comandamentului german din Odesa 25.000.-

Tigani evacuați în com. Coralevka 20.000.-
Raion Mostovoi jud. Berejovca
Redicată și împușcați de S.S. la gara Trihatka 11.500.-
Morti de exantematicus 7.000.-
Intors în țara 1.500.-

Uscăruț